

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 174/21
Luxemburg, den 6 oktober 2021

Dom i mål C-882/19
Sumal

Den som har lidit skada till följd av ett moderbolags överträdelse av unionens konkurrensrätt kan begära skadestånd av dess dotterbolag.

För att göra detta måste den skadelidande bevisa att de båda bolagen utgjorde en ekonomisk enhet vid tidpunkten för överträdelsen.

Mellan åren 1997 och 1999 förvärvade bolaget Sumal SL två lastbilar av Mercedes Benz Trucks España SL (nedan kallat MBTE), som är ett dotterbolag i Daimlerkoncernen och vars moderbolag är Daimler AG.

Genom beslut av den 19 juli 2016¹ konstaterade Europeiska kommissionen att Daimler AG hade överträtt de unionsrättsliga bestämmelserna om förbud mot konkurrensbegränsande samverkan,² eftersom Daimler AG mellan januari 1997 och januari 2011 hade ingått överenskommelser med fjorton andra europeiska lastbilstillverkare om fastställande av priser och höjningar av bruttopriserna på lastbilar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Till följd av detta beslut väckte Sumal skadeståndstalan mot MBTE och yrkade att MBTE skulle förpliktas att betala 22 204,35 euro för den skada som följde av denna konkurrensbegränsande samverkan. Sumals talan ogillades emellertid av Juzgado de lo Mercantil n° 07 de Barcelona (handelsdomstol nr 07 i Barcelona, Spanien) med motiveringen att MBTE inte omfattades av kommissionens beslut.

Sumal överklagade denna dom till **Audiencia Provincial de Barcelona** (Provinsdomstolen i Barcelona, Spanien). I detta sammanhang **önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida, och i så fall på vilka villkor, en skadeståndstalan kan väckas mot ett dotterbolag till följd av ett beslut från kommissionen i vilket det konstateras att moderbolaget har agerat konkurrensbegränsande.** Den hänskjutande domstolen beslutade därför att vilandeförklara målet och hänskjuta denna fråga till EU-domstolen.

I sin dom som meddelades av stora avdelningen **preciserade EU-domstolen på vilka villkor personer som lidit skada till följd av ett konkurrensbegränsande beteende, som ett företag som ålagts sanktioner av kommissionen har gjort sig skyldigt till, har rätt att, inom ramen för en skadeståndstalan som väckts vid nationella domstolar, väcka talan om civilrättsligt ansvar för dotterbolag till det bötfällda bolaget vilka inte omfattas av kommissionens beslut.**

Domstolens bedömning

Enligt fast rättspraxis har **var och en rätt att av "företag" som har deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan eller i förfaranden som är förbjudna enligt artikel 101 FEUF begära ersättning för den skada som orsakats av dessa konkurrensbegränsande beteenden.** Även om en sådan skadeståndstalan väcks vid nationell domstol regleras

¹ Beslut C(2016) 4673 final angående ett förfarande för tillämpning av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende AT.39824 - Lastbilar), av vilket en sammanfattning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* av den 6 april 2017 (EUT C 108, 2017, s. 6).

² Artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet.

fastställandet av vilken enhet som är skyldig att ersätta den vållade skadan direkt av unionsrätten.

Eftersom dessa mål om skadestånd utgör en integrerad del av systemet för tillämpning av unionens konkurrensregler, på samma sätt som de offentliga myndigheternas genomförande av dem, **kan begreppet "företag" i den mening som avses i artikel 101 FEUF inte ha en annan innebörd när kommissionen ålägger "företag" böter (public enforcement) än när skadeståndstalan väcks mot dessa "företag" vid nationella domstolar (private enforcement).**

Enligt domstolens praxis omfattar **begreppet "företag" i den mening som avses i artikel 101 FEUF** varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras, och **avser således en ekonomisk enhet, även om enheten i juridisk mening består av flera fysiska eller juridiska personer.**

När det har fastställts att ett bolag som tillhör en sådan ekonomisk enhet har överträtt artikel 101.1 FEUF, vilket innebär att det "företag" som det ingår i har gjort sig skyldig till en överträdelse av denna bestämmelse, **medför begreppet "företag" och, genom detta, begreppet "ekonomisk enhet" ett solidariskt ansvar mellan de enheter som utgjorde den ekonomiska enheten vid tidpunkten för överträdelsen.**

Domstolen påpekade dessutom att **begreppet företag i artikel 101 FEUF är ett funktionellt begrepp**, vilket innebär att **den ekonomiska enhet som utgör begreppet ska identifieras med hänsyn till syftet med överenskommelsen i fråga.**

När ett moderbolag har befunnits skyldigt till en överträdelse av artikel 101.1 FEUF, står det således den skadelidande fritt att göra gällande civilrättsligt ansvar för ett dotterbolag till detta moderbolag, under förutsättning att den skadelidande visar att dotterbolaget utgör en ekonomisk enhet tillsammans med moderbolaget, med hänsyn dels till de ekonomiska, organisatoriska och juridiska banden mellan dessa båda juridiska enheter, dels till förekomsten av ett konkret samband mellan dotterbolagets ekonomiska verksamhet och föremålet för den överträdelse som moderbolaget befunnits skyldigt till.

Härav följer att **Sumal**, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, för att kunna väcka skadeståndstalan mot MBTE i egenskap av dotterbolag till Daimler AG, **i princip måste visa att det konkurrensbegränsande avtal som Daimler AG ingått avser samma produkter som MBTE saluför.** Därigenom skulle Sumal visa att det är just den ekonomiska enhet som MBTE ingår i, tillsammans med sitt moderbolag, som utgör det företag som har begått den överträdelse som kommissionen har konstaterat enligt artikel 101.1 FEUF.

Inom ramen för en sådan skadeståndstalan som väckts mot ett dotterbolag till ett moderbolag vars åsidosättande av artikel 101 FEUF har konstaterats, måste emellertid dotterbolaget vid den nationella domstolen förfoga över alla medel som är nödvändiga för att det ska kunna utöva sin rätt till försvar på ett ändamålsenligt sätt, i synnerhet för att kunna bestrida att det tillhör samma företag som moderbolaget.

När en skadeståndstalan, såsom i förevarande fall, grundar sig på att kommissionen i ett beslut riktat till moderbolaget har konstaterat att det föreligger en överträdelse av artikel 101.1 FEUF, kan dotterbolaget emellertid inte vid den nationella domstolen bestrida förekomsten av den av kommissionen fastställda överträdelsen. Enligt artikel 16.1 i förordning nr 1/2003³ får de nationella domstolarna nämligen inte meddela avgöranden som strider mot kommissionens beslut.

När kommissionen inte i ett beslut enligt artikel 101 FEUF har konstaterat att moderbolaget har gjort sig skyldigt till någon överträdelse, har däremot dotterbolaget naturligtvis rätt att bestrida inte bara att det tillhör samma "företag" som moderbolaget, utan även förekomsten av den överträdelse som moderbolaget anklagas för.

---

³ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 och 102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s. 1).

Domstolen preciserade dessutom att möjligheten för den nationella domstolen att fastställa att dotterbolaget eventuellt är ansvarigt för den skada som åsamkats inte är utesluten enbart på grund av att kommissionen inte har antagit något beslut eller att det beslut genom vilket överträdelsen konstaterats inte har ålagt dotterbolaget en administrativ sanktion.

Artikel 101.1 FEUF utgör således hinder för en nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs en möjlighet att tillskriva ett annat bolag ansvaret för ett bolags beteende endast om det andra bolaget kontrollerar det första.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127